

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer drs. W. Koolmees
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 15 december 2020

betreft Vragen over het voorstel voor een richtlijn over toereikende minimumlonen in de Europese Unie
(COM(2020)682)

ons kenmerk 168071u

Geachte heer Koolmees,

De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid hebben met belangstelling kennisgenomen van het EU-voorstel voor een richtlijn over toereikende minimumlonen in de Europese Unie.¹ De leden van de VVD-fractie en de leden van de PvdA-fractie, mede namens de GroenLinks-fractie, wensen de regering over dit voorstel enkele vragen te stellen. De leden van de SGP-fractie sluiten zich aan bij de vragen van de VVD.

De leden van de **VVD**-fractie lezen dat in alle EU-lidstaten een minimumloon bestaat, maar dat de Europese Commissie met dit voorstel middels kaderstelling de toereikendheid van het minimumloon in de lidstaten wil verbeteren.

Met het regering zijn deze leden van mening dat de vaststelling van de hoogte van het minimumloon een nationale competentie is. De regering oordeelt positief over het feit dat dit door de Europese Commissie wordt onderkend door te kiezen voor een raamwerk waar de lidstaten zelf invulling aan kunnen geven, zonder de hoogte van het minimumloon voor te schrijven. Echter het oordeel van de regering dat met het voorstel de nationale autonomie met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het minimumloon behouden blijft, stelt de leden van de VVD-fractie allerminst gerust. Deze leden hebben daarom hierover enkele vragen.

Kan de regering aangegeven welk probleem met dit EU-voorstel wordt opgelost wanneer de lidstaten zelf overal invulling aan kunnen blijven geven? Als het raamwerk slechts kaders biedt zonder de nationale autonomie aan te tasten, waarom kiest de Europese Commissie dan voor een richtlijn en niet voor een raadsaanbeveling?

De regering geeft aan zich in te zetten voor aanpassingen van het voorstel, zodat de door de Europese Commissie genoemde criteria richtinggevend worden en niet bindend. Ook geeft de regering

---

¹ COM(2020)682.

datum 15 december 2020

ons kenmerk 168071u

blad 2

aan dat de indicatieve referentiewaarde om de toereikendheid van het minimumloon te bepalen nog onderdeel is van de onderhandelingen. Bij de leden van de VVD-fractie roept dit echter de vraag op waarom de regering zich niet ten principale verzet tegen een richtlijn als instrument voor een onderwerp dat tot de nationale competentie behoort.

Hoe groot is volgens de regering de kans dat de Europese Commissie, door de verplichting om indicatieve referentiewaarden voor de toereikendheid van het minimumloon vast te stellen, toch een voet tussen de deur krijgt bij het vaststellen van de hoogte van de beloning in de lidstaten? Kan de regering aangeven hoe ze gaat garanderen dat vaststelling van de hoogte van het minimumloon een nationale aangelegenheid blijft?

Met betrekking tot de subsidiariteit oordeelt de regering tevens positief omdat het voorstel zou bijdragen aan een gelijk speelveld. De leden van de VVD-fractie vragen hoe de regering dit ziet. De minimumlonen blijven immers een relatie houden met de sociale standaard per lidstaat, waardoor een prijsverschil op arbeid blijft bestaan wat binnen de interne markt concurrentieverstorend blijft werken.

De Europese Commissie stelt voorts dat het voorstel kan bijdragen aan de opwaartse sociaaleconomische convergentie. Daarbij plaatst de regering de kanttekening dat voor het bereiken van convergentie ook de economische fundamenteën van achterblijvende lidstaten versterkt dienen te worden. Dit is allereerst aan lidstaten zelf. Maar wat als genoemde lidstaten onvoldoende voortgang boeken? Legt de richtlijn de landen dan verplichtingen op waardoor landen in aanmerking kunnen komen voor extra compensatie uit het sociaal fonds om de kosten te dekken of uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) om weglekkende concurrentiekracht te compenseren?

Het voorstel van de Europese Commissie verplicht EU-landen niet om een wettelijk minimumloon in te voeren, noch wordt er een gemeenschappelijk minimumloon ingevoerd, zo constateren de leden van de **PvdA**-fractie, mede namens de leden van de **GroenLinks**-fractie. Verwacht de regering dat ondanks dit alles het voorstel toch tot een substantieel verbeterde situatie leidt voor werknemers binnen de Europese Unie? Zo ja, waarop baseert de regering deze gedachte?

De regering merkt op dat voor het bereiken van convergentie ook de economische fundamenteën van achterblijvende lidstaten versterkt dienen te worden. Graag vernemen de aan het woord zijnde leden op welke wijze de regering zich hiervoor zal inzetten. Graag wijzen deze leden hierbij naar de oproep om het wettelijk minimumloon in Nederland te verhogen. Beschouwt de regering dit als een mogelijk instrument om de relatieve positie van achterblijvende lidstaten te versterken?

In Nederland zijn relatief veel lonen de uitkomst van collectieve onderhandelingen, maar niet allemaal. Streeft de regering naar aanleiding van het voorliggende voorstel naar een percentage van 100%?

Graag vragen de aan het woord zijnde leden aandacht voor de onderbetaling van zzp'ers, als gevolg van de onevenredige concurrentiedruk. Is de regering bereid de Mededingingswet aan te passen zodat zelfstandigen collectief kunnen onderhandelen over hun tarieven?

datum 15 december 2020

ons kenmerk 168071u

blad 3

Deze leden merken op dat het minimumuurloon afhankelijk is van het bedrijf waar iemand werkt. Acht de regering dit met deze leden onwenselijk? Zo ja, hoe meent de regering dit te corrigeren? En is de regering bereid (sectorale) minimumtarieven, die minimaal gelijk zijn aan de volledige kosten voor een werknemer, te faciliteren? Voorts vragen deze leden op welke wijze de vakbonden kunnen worden versterkt.

Het Nibud pleit voor een verhoging van het minimumjeugdloon van 18-jarigen. Het kenniscentrum betoogt dat mensen, die op hun 18de financieel zelfstandig zijn, ook zouden moeten kunnen rondkomen. Vaak is dit niet het geval, waardoor jongeren geldproblemen krijgen. Wat is de reactie van de regering op dit voorstel, zo vragen deze leden.

De regering geeft in de BNC-fiche aan dat de administratieve lasten bij burgers en het bedrijfsleven toe zullen nemen indien er additionele data moet worden verzameld, en dat het kabinet er op in zal zetten om deze lasten te beperken. De aan het woord zijnde leden vernemen graag op welke wijze de regering dit meent te kunnen bewerkstelligen.

De regering geeft in de BNC-fiche tevens aan dat het streeft naar een wat langere implementatietijd dan de twee jaar die door de Europese Commissie is voorgesteld om zo meer de ruimte te bieden aan het consulteren van de sociale partners over de uitvoering. De aan het woord zijnde leden vernemen graag waarom dit niet mogelijk is binnen twee jaar. En hoeveel tijd meent de regering hier precies voor nodig te hebben?

De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid zien de antwoorden op de gestelde vragen met belangstelling tegemoet en ontvangen deze graag binnen vier weken na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

Prof. dr. E.M. Sent

Voorzitter van de vaste commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid